

Трудностите не ни плашеха

*„Една Звездица и тя тоже
моряка вода сред морето.*

Иван Вазов

Не помня кога е основано читалището в с. Яворец. Сомням си само, че като ученик в първо или второ отделение читалищното ръко-

водство уреждаше по нова година лотария, в която всички билети печелеха. Веднаж моя билет спечели един моллив, а втори път — една кутийка свещици за кандило. Кандило у дома не се палеше и тези свещици дълго време се търкаляха по полиците в стаите. Минаха години. След Първата световна война интересът към читалището се засили. Когато бях ученик в прогимназията в Севлиево, партията на тесните социалисти често уреждаше вечеринки в салона на Ненчо Томев, които ние, учениците от с. Яворец, редовно посещавахме. Тук се учихме как се декламира, как се казват хуморески, изнасят пиеси и други. Това ни подтикна да пренесем онова, което сме чули и научили от града в село. И наистина, въоръжени със сборника за вечеринки и забави от Ив. Андрейчин, който открихме в читалището, подготвихме първата вечеринка. Липсата на най-елементарни условия не ни уплаши. Вечеринката бе дадена и полученият чист приход, а той бе само "чист" от десетина лева, бе внесен в приход на читалището. Успехът не знам какъв е бил, но хората харесаха нашето представление. Това ни окуражи и ние почнахме често да се явяваме на сцената със злободневни номера от тогавашния живот.